



AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea
Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *proiectului de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 21.01.2020, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu **propunerile de modificare prevăzute în anexă**, precum și cu următoarele **observații**:

➤ **observații generale:**

Având în vedere faptul că prin natura activității lor, instituțiile de credit se pot afla pentru anumite tranzacții în situația de a intra sub incidența definiției intermediarului cărui îi revine obligația de raportare conform prevederilor Directivei DAC 6, ar fi necesar ca în procesul de implementare a prevederilor Directivei DAC 6 să se aibă în vedere următoarele aspecte:

1. **Exceptarea serviciilor financiar-bancare obișnuite (e.g. acele tranzacții în instituțiile de credit au**

doar un rol pasiv ex.: plăți transfrontaliere, schimburi valutare la vedere, servicii de cont curent, serviciile furnizate băncilor corespondente) de la aplicabilitatea Directivei întrucât:

- activitățile obligatorii de cunoaștere a clientelei pentru astfel de produse nu necesită o explicație referitoare la planificarea sau justificarea fiscală;
- o verificare din perspectivă fiscală a tuturor plăților este fizic imposibil de realizat, având în vedere volumul tranzacțiilor zilnice derulate de instituțiile financiar-bancare pentru clienți;
- fiecare plată transfrontalieră efectuată de un client ar presupune o documentare specială pentru a argumenta substanța economică/ structura fiscală susceptibilă să ducă la evitarea obligațiilor fiscale;
- în cazul unor astfel de tranzacții, instituțiile de credit nu au un rol activ în aspectele fiscale ale unui aranjament transfrontalier (i.e. operațiunile de depuneri/plăți efectuate de clienții acestora) și astfel nu dețin toate informațiile/datele relevante în legătură cu tranzacția respectivă.

De asemenea, există și alte state care, în procesul de implementare a Directivei, au exceptat tranzacțiile unde băncile au un rol pasiv de la aplicabilitatea acesteia (e.g. Marea Britanie) astfel că există și un precedent din care ne putem inspira. Mai mult, Comisarul European pentru Comerț, Afaceri Economice și Financiare din mandatul precedent al Comisiei Europene, dl. Pierre Moscovici, într-o scrisoare adresată Federației Bancare Europene clarifica faptul că „instituțiile financiare care furnizează numai servicii de cont curent pentru clienții săi nu se califică în categoria Intermediarilor potrivit Directivei DAC 6”.

2. Clarificarea obligațiilor de evaluare și de raportare pentru instituțiile financiare care acționează ca promotori ai aranjamentelor transfrontaliere potențial agresive (e.g. acordare de împrumuturi pentru a obține un avantaj fiscal, consultanță în plasarea investițiilor).

3. Introducerea sancțiunii avertismentului sau a unor amenzi mici de neconformare pentru primul an (i.e. perioada 31.07.2020 – 30.08.2021) și a unor amenzi în linie cu celelalte state membre ulterior.

Întrucât obligațiile de raportare pot viza o paletă foarte largă și complexă de tranzacții transfrontaliere, ar fi necesar ca într-o primă fază, până la acomodarea și înțelegerea noilor reguli de către toate părțile implicate, să se introducă următoarele posibilități:

- sancțiunea „avertismentului” în locul amenzilor dacă raportarea se depune/corectează într-un termen rezonabil (de exemplu 30 de zile) pentru raportarea de informații incorecte, incomplete, neraportate sau raportate cu întârziere. În susținerea acestei solicitări, facem trimitere la prevederile art. 337 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură fiscală aplicabile Declarației 390 – “Declarația recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”. Astfel, nu se sancționează contravențional “*persoanele care corectează declarația recapitulativă până la termenul legal de*

depunere a următoarei declarații recapitulative, dacă fapta prevăzută la alin. (1) lit. b) (e.g. depunerea de declarații recapitulative incorecte ori incomplete) nu a fost constatată de organul fiscal anterior corectării”;

- valoarea sancțiunilor să fie mai mică pentru perioada 31.07.2020 – 30.08.2021, tocmai pentru rațiunile de mai sus.

4. Este necesară clarificarea modalității de determinare a „valorii aranjamentului transfrontalier care face obiectul raportării”, respectiv clarificarea modalității de raportare a valorii în cazul tranzacțiilor continue pentru care se solicită raportarea anuală. De asemenea, se impune stabilirea unui plafon minim al valorii aranjamentului transfrontalier care urmează să fie raportat.
5. Este oportună extinderea cu 6 luni a termenului de raportare pentru tranzacțiile istorice care fac obiectul raportării (i.e. 25.06.2018 – 01.07.2020), având în vedere următoarele considerente:
 - obligația raportării tranzacțiilor eligibile va genera alocarea de resurse suplimentare semnificative (i.e. modificarea aplicațiilor informatice, personal suplimentar, implementarea unor procese, proceduri și mecanisme de monitorizare și control etc);
 - întârzierea în implementarea la nivel național al directivei;
 - elaborarea unui ghid/ a unor norme de aplicare privind raportarea tranzacțiilor;
 - volumul mare de date care necesită implementarea unor instrumente specifice pentru prelucrare și analiză.
6. Se impune preluarea din textul *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală și a Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, precum și aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare (L485/2019)* a prevederilor legate de poprirea electronică pentru urgentarea rezolvării problemei popririilor multiple efectuate de ANAF.

➤ **observații specifice:**

- la art. 291⁴ pct. 24 se precizează faptul că ANAF emite și publică pe pagina de internet proprie ghidul prin care detaliază aspectele referitoare la modul de aplicare a prevederilor Anexei nr. 4 la Codul de procedură fiscală. În acest sens, se impune a sublinia necesitatea indicării unui termen rezonabil de publicare a ghidului (maxim 31 martie a.c.), însoțit de studii de caz/ exemple, precum și aprobarea lui prin Ordin al ANAF. Acest lucru va contribui la acomodarea și înțelegerea noilor reguli de către toate părțile implicate (i.e. intermediarii sau contribuabilii relevanți) și implicit creșterea gradului de conformare privind raportarea tranzacțiilor eligibile;
- este necesară alocarea unei perioade de grație pentru implementarea normelor de aplicare/ ghidului

de la momentul publicării acestuia (e.g. minim 6 luni), astfel încât contribuabilii/ intermediarii relevanți să aibă posibilitatea modificării/ adaptării sistemelor informatice și a asigura conformarea cu noile reglementări;

- pentru a asigura un tratament unitar în aplicarea legislației, ar fi oportună introducerea următorului paragraf la articolul 291⁴: *“(25) În cazul în care o persoană angajată la un contribuabil/intermediar relevant desfășoară acțiuni în numele entității, care se încadrează în definiția contribuabilului/intermediarului relevant, răspunderea efectuării raportării subzistă doar la nivelul entității angajatoare, angajatul la nivel individual, neavând obligații declarative potrivit dispozițiilor acestui articol”;*
- la art. 303 alin. (7) se precizează faptul că regimul lingvistic poate prevedea că elemente esențiale să fie transmise, de asemenea, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene. Din această dispoziție se poate înțelege faptul că raportarea unui contribuabil/intermediar relevant (e.g. rezumatul conținutului aranjamentului transfrontalier) poate fi efectuată în orice limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene. În situația în care această interpretare este corectă, se impune modificarea textului, astfel: *“(7) Regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană, în temeiul art. 20 alin. (5) al Directivei 2011/16/UE, nu împiedică A.N.A.F. să comunice informațiile menționate la art. 291¹, 291³ și 291⁴ în limba română. Cu toate acestea, regimul lingvistic respectiv poate prevedea că elementele esențiale ale unor astfel de informații să fie trimise, atât de contribuabilul/intermediarul relevant cât și de autoritățile competente, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene”;*
- întrucât cerința de raportare prezintă anumite provocări pentru intermediarii/ contribuabilii relevanți, în special în cazul în care raportarea se referă la tranzacții făcute anterior publicării legislației secundare, este necesară completarea art. 336 alin. (2) cu următoarea literă: *“(q) Penalitățile prevăzute la lit. n), o) și p) de mai sus nu vor fi aplicate atunci când contribuabilul sau intermediarul relevant poate proba că raportarea incompletă/incorrectă s-a datorat lipsei legislației secundare sau neclarității dispozițiilor legale relevante.”*

Președinte,

Iacob BACIU

